

# Galavečer Plzeňského kraje už potřetí ve znamení řady ocenění

20.11.2025 - Mertlová | Krajský úřad Plzeňského kraje

**Již třetí Galavečer Plzeňského kraje se nesl v duchu řady významných ocenění. V letošním roce jsou jimi ocenění za záchranu života a Ceny hejtmana za celoživotní přínos Plzeňskému kraji. Také letos vstoupila do Dvorany slávy další významná osobnost. Slavnostní večer se uskutečnil v prostorách Měšťanské besedy v Plzni.**

*"Lidé, kterým jsem dnes mohl předat ocenění, jsou inspirující a jejich práce si zaslouží upřímné uznání. Svou činností pomáhají Plzeňskému kraji a lidem v něm žijícím, ať už jde o jedinečné skutky nebo každodenní úsilí, které ovlivňuje naše životy. Mnohé z jejich příběhů by se klidně mohly stát námětem pro filmaře či spisovatele. Jsou důkazem, že i v dnešním světě, který je, jak říkal Zygmunt Bauman, poněkud tekutý, existují lidé, pro které hodnoty nejsou jen reklamní fráze. A byl to, tuším, Jan Werich, který v jednom ze svých projevů použil spojení „hrdost skromnosti“. Přesně tuto emoci jejich příběhy vystihují – skutečná hrdost, která se obejde bez velkých slov," říká hejtman Plzeňského kraje Kamal Farhan, který ocenění předával.*

Cena hejtmana za záchranu života je každoročně udílена Plzeňským krajem na základě došlých nominací z řad veřejnosti. Ocenjuje lidi, kteří svou pohotovostí a rychlou reakcí nezištně zachránili lidský život. V roce 2024 obdrží toto ocenění od hejtmana tři občané Plzeňského kraje.

## Karel Rohm

V listopadu 2024 si Karel Rohm v Bezručových všíml starší ženy ležící u místního obchodu. Okamžitě zastavil auto, zkontroloval její životní funkce a bez váhání zahájil kardiopulmonální resuscitaci. Pokračoval až do příjezdu záchranné služby, které paní předal do péče. Na místo dorazili i hasiči, kteří zajistili přistávací místo pro vrtulník, jenž ženu letecky transportoval do FN Plzeň. Podle vyjádření záchranářů by bez včasné pomoci Karla Rohma žena nepřežila.

## Vladimír Těšínský

V srpnu loňského roku se Vladimír Těšínský stal svědkem dopravní nehody mezi obcemi Zemětice a Merklín. Při riskantním předjíždění narazilo osobní auto do motorkáře jedoucího v protisměru. Oceněný situaci bleskově vyhodnotil, našel motorkáře zaklíněného pod vozidlem a začal ho vyprošťovat. Následně mu poskytl první pomoc až do příjezdu zdravotnické záchranné služby. Zraněný muž utrpěl vážné poranění hlavy a byl vrtulníkem transportován do nemocnice. Díky rychlé reakci pana Těšínského a práci zdravotníků se podařilo zachránit lidský život.

## Hana Koreisová

Hana Koreisová se v květnu minulého roku hned třikrát ocitla v roli záchránkyně života. Nejprve pomohla vlastní mamince, kterou odvážela s nevolností do nemocnice. V autě u ní došlo k epileptickému záchvatu a následnému bezvědomí. Paní Koreisová pohotově reagovala, přivolala pomoc a její maminka byla letecky transportována do Plzně.

Jen o dva dny později se stala svědkyní další dramatické události: přímo na přechodu pro chodce zkolaboval neznámý muž. Okamžitě mu poskytla první pomoc a přivolala záchranáře. Tím výčet nekončí: během výletu do Německa asistovala u nehody, při níž starší řidič následkem mikrosopánku narazil do stromu. Ani zde neváhala a poskytla mu první pomoc.

*"To nejcennější je život. A ti, co ho zachraňují a pomáhají tak nezištně druhým, těch si opravdu velmi*

*vážím a mají mou hlubokou poklonu. Proto mě těší, že jim můžeme za jejich hrdinství a pomoc druhým alespoň takto poděkovat,"* dodává k cenám za záchranu života **Kamal Farhan**.

**Ceny za celoživotní přínos Plzeňskému kraji** byly v letošním roce udíleny potřetí, a to osobnostem za mimořádné zásluhy o rozvoj kraje a celoživotní práci, která přispěla k dobrému jménu nejen Plzeňského kraje. Ocenění byli vybráni na základě zaslaných nominací.

Každý oceněný obdrží stříbrnou plaketu s heslem Alberta Einsteina „Jenom život, který žijeme pro ostatní, stojí za to“. Autorem plaket je doc. M.A. Petr Vogel.

**Milan Bauer** – grafik, který hledá krásu v detailu

Plzeňský výtvarník Milan Bauer (\*1960) se ke grafice dostal už jako malý kluk. Ovlivnili ho učitelé na ZUŠ a první výstava linorytu v novinách, která mu otevřela svět drobných, precizních motivů. Studia v Bechyni, setkání s významnými českými grafiky a práce v litografické dílně mu ukázaly, že trpělivost a řemeslo jsou pro skutečné umění klíčové. I proto se Bauer celý život vrací k tradičním technikám, které vyžadují přesnost a neúnavné hledání dokonalosti.

Od roku 1992 tvoří „na volné noze“ a jeho práce putují nejen do galerií, ale i do knih, ex libris a nakonec až na poštovní známky České republiky. Je členem prestižního Sdružení českých umělců grafiků HOLLAR a držitelem významných zahraničních cen. V Madridu získal ocenění za jednu z nejkrásnějších známek světa. Jeho tvorba spojuje pokoru k řemeslu, lásku k detailu a víru, že i malý grafický list může nést velkou myšlenku.

**Ing. arch. Miloslav Michalec** – muž, který měnil kraj mapou

Miloslav Michalec (\*1954) zasvětil celý profesní život jedinému místu – krajskému úřadu. Už 43 let ovlivňuje podobu Plzeňského kraje, většinou tiše, nenápadně, ale s výsledky, které mají dopad na desítky let dopředu. Díky němu vznikl první schválený územní plán kraje v České republice a region se stal atraktivním pro investory i zaměstnanost. O Plzeňském kraji psal do zahraničních časopisů a pomáhal propagovat region po celé Evropě.

Jeho práce však není jen o mapách a odborných podkladech. Spoluvytvořil Program stabilizace a obnovy venkova, který dodnes pomáhá obcím. Organizuje pomoc pro české vesnice v Rumunsku, osobně se stará o sbírky a podporu pro krajany v Banátu. Je autorem čtyř publikací o zaniklých školách, za které získal cenu Patria Nostra. A také sportuje, maluje a vydává nástěnné kalendáře – protože kraj nevnímá jen jako území, ale jako místo, kde žijí lidé, příběhy a vzpomínky.

**Mgr. Alena Tichá** – pedagožka, která učí hudbu růst

Plzeňská rodačka, cembalistka a pedagožka Alena Tichá (\*1964), patří mezi jména, která vidíme spíše v poděkováních a programech koncertů než na plakátech. Přitom její umělecké i pedagogické úspěchy mají mezinárodní rozměr. Studovala u legendy světového cembala Zuzany Růžičkové, natáčela kompletní díla barokních skladatelů i soudobé autory, založila soubor Musica ad Gaudium a koncertovala napříč Evropou.

Za největší umělecký počin však považuje výuku. Působí na Konzervatoři v Plzni i ZUŠ, kde její svěřenci pravidelně vítězí v soutěžích a reprezentují kraj v zahraničí. Nedávné úspěchy jejích studentů v Německu a USA potvrzují, že pevná technika, pokora k hudbě a přirozenost výkladu mají hluboký vliv. Alena Tichá chápe hudbu jako dialog – mezi generacemi, nástroji i lidmi. Její žáci tak nepřebírají jen techniku hry, ale i způsob, jak hudbu žít.

**Adolf Šádek** – manažer fotbalové Viktorie Plzeň

Adolf Šádek (\*1975) patří k neúspěšnějším fotbalovým manažerům v Česku. Po působení v Baníku Sokolov se v roce 2008 stal sportovním ředitelem FC Viktoria Plzeň. Díky jeho vedení klub získal několik mistrovských titulů, hrál Ligu mistrů a střetl se s nejlepšími evropskými týmy.

Do klubu přivedl trenéra Pavla Vrbu a klíčové hráče, kteří posunuli plzeňský fotbal na vrchol. V nejtěžším období převzal Viktoru jako majitel, vyvedl ji z ekonomické krize a našel nové investory.

Dnes stojí v čele klubu jako generální ředitel a působí i ve strukturách Fotbalové asociace ČR. Jeho profesní zásady zůstávají stejné: tvrdá práce, náročnost a cílevědomost.

**Karel Neuberger, MBA** – muž, který probudil stříbrské doly

Karel Neuberger (\*1961) stojí u zrodu moderního hornického dědictví ve Stříbře. Do hornictví vstoupil už jako učeň, prošel praxí revírníka, a nakonec zakotvil u zakládání staveb a hornické činnosti. Jeho specializace je však mimo práci v terénu ještě jiná – hledání zapomenutých příběhů pod zemí i v archivech. Díky jeho úsilí se podařilo obnovit štolu Prokop a vytvořit skanzen s rozsáhlou hornickou stezkou, která ukazuje, co jinak mizí v tichu země.

K. Neuberger je autorem sedmnácti knih o stříbrském hornictví, spolupracuje s rozhlasem, televizí i odbornými časopisy a organizuje zahraniční zájezdy s hornickou tematikou. Zasloužil se o to, aby se hornické spolky staly partnerem Senátu a Poslanecké sněmovny, a přivedl zájem o české hornictví zpět do veřejného prostoru. Jeho ocenění z Česka, Slovenska, Německa i Polska dokazují, že práce, která ctí historii, může být stejně hodnotná jako práce, která dobývá suroviny.

**Antonín Černý** – učitel, který změnil výuku hry na kytaru

Když se Antonín Černý (\*1946) rozhodl učit hru na kytaru, neexistovaly v Československu dětské kytary ani vhodný repertoár. Noty si kupoval v NDR, nástroje sháněl, kde se dalo, a s velkou trpělivostí otevíral dveře klasické kytary dětem, které dosud hrály jen podle populárních vzorů. Jeho cílem nebylo vytvořit hudebníky, kteří zvládnou skladbu – ale ty, kteří hudbě rozumí.

Od roku 1976 učil na Konzervatoři v Plzni a jeho žáci později studovali na AMU nebo v zahraničí. Rozšířil povědomí o klasické kytarě po celém kraji a založil setkávání kytaristů z regionálních ZUŠ, aby sdíleli zkušenosti a rostli společně. Dodnes působí na několika ZUŠ v Plzeňském kraji a sedí v porotách soutěží. Jeho práce ukazuje, že někdy stačí jeden učitel – ale s vizí, kterou mají jen ti, kteří hudbu milují víc než svůj vlastní výkon.

*"Ocenili jsme také osobnosti za celoživotní přínos Plzeňskému kraji, které nominovali lidé z řad veřejnosti. Ti si zaslouží naši pozornost a uznání, a to za své činy a vytrvalou práci spojenou s naším regionem. Uznání si zaslouží ale i ti, kteří se do výběru oceněných nedostali a rovněž se snaží o příjemný život v našem regionu. Mnozí na úkor svého vlastního pohodlí. Děkuji, že Plzeňský kraj má takové lidi, na které může být opravdu hrdý,"* doplnil hejtman ocenění.

Tradice udílení **ocenění Dvorana slávy** vznikla v roce 2009 s cílem vyzdvihovat osobnosti, které svým celoživotním dílem obohacují vědu, kulturu, sport, medicínu či veřejný život. Ceny jsou určeny lidem, kteří se stali inspirací pro druhé a přinášejí společnosti nejen výsledky, ale i hodnoty. Letos se 46. osobností Dvorany slávy, která převezme ocenění od hejtmána Plzeňského kraje, stal dirigent prof. Ivan Pařík, významně spjatý s hudebním prostředím Plzeňského kraje.

**Prof. Ivan Pařík** (\*1945) patří mezi mezinárodně respektované české dirigenty a pedagogy.

Studoval na AMU v Praze i na prestižní hudební akademii ve Vídni u světoznámého Hanse Swarowského. Jako dirigent působil na významných operních scénách doma i v zahraničí mj. v Ostravě, vídeňské Volksoper, Klagenfurtu či pražské Státní opeře. Byl rovněž šéfdirigentem letního operního festivalu v rakouském Gars am Kamp, který spoluutvářel po dobu dvaceti let.

S Plzní jej pojí řada zásadních etap jeho kariéry. V Divadle J. K. Tyla působil hned třikrát – jako dirigent, porevoluční šéf opery i šéfdirigent. Výrazně spolupracoval s Plzeňským rozhlasovým orchestrem (dnes Plzeňská filharmonie), a to jak koncertně, tak formou rozhlasových nahrávek. Je také jedním ze zakladatelů festivalu Smetanovské dny, který se od roku 1981 koná nepřetržitě a dodnes patří k nejvýznamnějším kulturním událostem města.

Významná je i jeho pedagogická činnost. Prof. Pařík vyučoval na hudebních univerzitách ve Vídni, Salcburku, Kolíně nad Rýnem a na pražské HAMU. Vzdělávání mladých dirigentů vnímal vždy jako

součást profesní odpovědnosti a jeho žáci dnes působí v českých i zahraničních souborech.

Speciální uměleckou cenu Dvorany slávy letos navrhla a vytvořila studentka Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara ZČU v Plzni, Zuzana Kocourková.

<https://www.plzensky-kraj.cz/galavecer-plzenskeho-kraje-uz-potreti-ve-znameni->